

ויקרא אל משה

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לְהִלְבִּישׁ וּלְמַעַט הָאֹר

וְזֶה בְּחִינַת וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה הֲדָא הוּא דְכַתִּיב שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְכוּ', כִּי זֶה הַמִּקְרָא נֶאֱמַר אַחַר גְּמַר הַקָּמַת הַמִּשְׁכָּן הַמְבֹאֵר בְּכָל הַסְּדָרִים הַקּוֹדְמִים בְּסֵפֶר שְׁמוֹת עַד שְׁמֹסִים וּבָבֵא מֹשֶׁה אֶל אֱהֱל מוֹעֵד וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל וְכוּ' וְאַחַר כֵּן מִתְחִיל, וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו. וַיִּקְרָא הוּא לְשׁוֹן סְתוּם וְנִעְלָם, כִּי לֹא נֶאֱמַר כָּלֵל מִי קָרָא אוֹתוֹ, כִּי מְרִמָּז עַל הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִכָּל הַשְּׁמוֹת שְׁמֵשׁ קָרָא אוֹתוֹ וְאַחַר כֵּן וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו כִּי אַחַר כֵּן נִתְלַבֵּשׁ בְּבְחִינַת שְׁמוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים וְדַבֵּר עִמּוֹ.

וְזֶה בְּחִינַת אֶלְף זַעִירָא דְוַיִּקְרָא' שְׁמֵרִמָּז עַל אֶלְף אוֹרוֹת שְׁנִעְלָמוֹ מִמְּנוֹ עַל יְדֵי חֲטָא הָעֵגֶל שְׁמִחֲזִירִים לוֹ בְּכָל שַׁבָּת, שְׁזֵהוּ בְּחִינַת יִשְׁמַח מֹשֶׁה וְכוּ', כַּמּוּבָא, הִינּוּ כִּי אַחַר הַחֲטָא נִעְלָמוֹ מִמְּנוֹ כַּמָּה אוֹרוֹת, עַל כֵּן אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל הָאֹר כִּי אִם דְּרִךְ כַּמָּה בְּחִינּוֹת שְׁזֵהוּ בְּחִינַת וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וְאַחַר כֵּן וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו, כִּי צָרִיךְ לְהַקְדִּים הַקְּרִיאָה לְהַדְבּוֹר, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַז"ל לְכָל דְּבָרוֹת וְכוּ', כִּי אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל הָאֹר בְּפַעַם אֶחָד רַק צָרִיךְ לְהַקְדִּים הַקְּרִיאָה וּלְהִלְבִּישׁ וּלְמַעַט הָאֹר עַד שֶׁיִּקְבַּל הַדְּבּוֹר וְכוּ' ל.

ליקוטי הלכות מעקה ושמירת הנפש ד' ז

קרבן לה'

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

לְהַכְנִיעַ כַּח הַמִּדְּמָה

זָבַחִי אֱלֹקִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה' שְׁשִׁבִירַת הַדְּמִיוֹן הֵם
הַקְּרָבָנוֹת וְכוּ', וְזֶה בְּחִינַת סְמִיכָה עַל הַקְּרָבָנוֹת, כִּי
הַקְּרָבָנוֹת מְבִיאִין מִבְּהֵמוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת כַּח
הַמִּדְּמָה, כִּי הַבְּהֵמָה יֵשׁ לָהּ גַּם בֵּין כַּח הַמִּדְּמָה.
וְכַשְׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחֲרֵי הַמִּדְּמָה שְׂבִלָב, דְּהֵינּוּ אַחֲרֵי
תְּאֻזּוֹתָיו ח"ו, שְׂבִיאִין מִכַּח הַמִּדְּמָה זֶהוּ מַעֲשֵׂה
בְּהֵמָה מִמֶּשׁ, כִּי גַם הַבְּהֵמָה יֵשׁ לָהּ כַּח הַמִּדְּמָה.

וְעַל כֵּן כַּשְׁאָדָם חוֹטֵא ח"ו, וְכָל הַחֲטָאִים בָּאִין עַל יְדֵי
כַּח הַמִּדְּמָה שְׂמִשָּׁם נִמְשָׁכִין כָּל הַתְּאֻזּוֹת, עַל כֵּן הוּא
צָרִיךְ לְהִבְיֵא קָרְבָן מִבְּהֵמוֹת, וְצָרִיךְ לְסַמֵּךְ עָלָיו,
וְלְהַתְּוֹדוֹת כָּל חֲטָאָיו עַל הַקְּרָבָן בְּשַׁעַת הַסְּמִיכָה, וְעַל
יְדֵי זֶה נִמְשָׁכִין כָּל הַחֲטָאִים וְכָל כַּח הַמִּדְּמָה עַל
הַבְּהֵמָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת מִדְּמָה כַּנ"ל. וְאַחֲרַיִךְ תִּכְרַף
לְסְמִיכָה שְׁחִיטָה. וְשׁוֹחֲטִין הַבְּהֵמָה לְקָרְבָן, וְעַל יְדֵי
זֶה נִכְנָע וְנִשְׁבָּר הַמִּדְּמָה:

ליקוטי מוהר"ן תורה כ"ה

עמוד זה נדבת הר"ר שלום כהן הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי למזל טוב

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

אדם מי יקריב מכם קרבן לה'

קִרְבָּנוֹת בְּזִמַּן הַזֶּה

אלו הרוצים להיות אנשים כשרים ולכנס בעבודת ה' ואזי יש להם בלבולים גדולים ומניעות גדולות ואינם יכולים לתת עצה לנפשם איך לעשות מחמת גדל הבלבולים והמניעות שיש להם וכל מה שרוצים לעשות בעבודת ה' קשה להם לעשות כראוי.

דע שזה בעצמו שהם מתיגעים ולהוטים לעשות איזה עבודה או לקדש עצמו באיזה קדשה אף-על-פי שאינם יכולים לגמור כראוי, זה בעצמו שהם מתיגעים ולהוטים אחר זה הוא בחינת קרבנות בבחינת כי עליה הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה, ואיתא בתקונים שזה בחינת תפלה שהיא בחינת קרבנות. הינו כשרוצים להתפלל ואין מניחין אותו ומבלבלין אותו בכמה מיני בלבולים והוא צריך לכמה יגיעות בשעת התפלה. ואזי אפלו אם אינו זוכה להתפלל כראוי, אף-על-פי-כן היגיעה בעצמה שמיגע עצמו בכל כחו ומוסר נפשו להתפלל כראוי זה בעצמו הוא בחינת קרבנות בחינת כי עליה וכו'.

וכמו כן בכל העבודות והקדשות שאדם רוצה לקדש עצמו אף-על-פי שאינו זוכה חס ושלום, לקדש עצמו כראוי, אף-על-פי-כן היגיעה בעצמה והיסורין והבלבולים שיש לו מזה מחמת שרוצה וחפץ לקדש עצמו רק שאין מניחין אותו, זה בעצמו הוא בחינת קרבנות בחינת כי עליה הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה. על כן על האדם לעשות את שלו תמיד, ליגע עצמו בעבודת ה' בכל מה שיוכל, ואת כל אשר תמצא ידך לעשות - עשה, אף-על-פי שקשה עליו מאד ונדמה לו שאין מניחין אותו כלל ומרחיקין אותו מאד מאד ואינו זוכה לעשות כראוי שום דבר שבקדשה וכו'.

אף-על-פי-כן עליו לעשות מה שיוכל וה' הטוב בעיניו יעשה:

שיחות הר"ן יב

הכנה לפסח

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

קְמַחַּא דְּפִסְחָא

שְׁמַע פְּעַם מוֹהֲרַנְ"ת זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה אִיךָ שְׁמֵת־אוּנְג אֶחָד
מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְפָנַי חֲבֵרוֹ, הָיוֹת שְׁמֵת־קָרֵב וְהוֹלֵךְ חֵג
הַפֶּסַח וְעֵדִין אִין לוֹ מִצְרָכֵי הַחֵג לוֹ וְלִבְנֵי בֵיתוֹ וְאָמַר לוֹ
בְּכַאֵב:

"וּזְאוּ נְעֻמְט מְעַן אוֹיֵף פֶּסַח"?

(וְכִי מֵהֵיכָן אֶקַּח עֲבוֹר הַחֵג).

פָּנָה אֵלָיו מוֹהֲרַנְ"ת זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה וְאָמַר:
"אוֹיֵף פֶּסַח וְזַעַט זַיִן, וְזִי נְעֻמְט

מְעַן דְּעַם פֶּסַח אֵלִיין"

(עַל פֶּסַח יִהְיֶה לָּךְ, אוֹלָם אִין זֹכִים לְקַחַת אֶת הַפֶּסַח
בְּעֵצְמוֹ).

כְּאוֹמַר: זֹאת אֵינָה דְּאָגָה, הָעֵקֶר הוּא הַדְּאָגָה
הַרוֹחֶגְתִּית, אִיךָ זֹכִים לְפָנִימִיּוֹת הָאֶרֶת פֶּסַח
בְּעֵצְמוֹ. כְּדָבְעֵי.

שיח שרפי קודש ח"ג קעב

ימי ניסן

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

בְּשֵׁבַע הַקֵּיץ כֻּלָּם נִתְעוֹרְרִים

חֲרָף הוּא בְּחִינַת עֲבוּר, וְקֵיץ הוּא בְּחִינַת לְדָה: וְאִזּוּ דְבַר עֲמָנוּ שִׁיחָה נִפְלְאָה וְנִשְׁכַּח הָרַב וַיִּמָּה שְׂאֵנִי זֹכֵר עַדִּין הוּא מָה שְׂדֵבֵר אִזּוּ מֵעֲנִין הַקֵּיץ שְׁהִיָּה אִזּוּ מִמְּשִׁמֶשׁ וּבָא. כִּי שִׁיחָה זֹה הִיָּתָה אִזּוּ בְיָמֵי נִיסָן קִדְּם פְּסַח בְּעֵת שְׁהִיָּה הַבְּרִית מִלָּה שֶׁל בְּנוֹ שְׁלֹמֹה אֶפְרַיִם, זְכוּרֹנוּ לְבָרְכָה בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי לַמִּלָּה.

וְדֵבֵר אִזּוּ שְׁבַחֲרָף כָּל הָעֹשְׁבִים וְכָל הַצְּמָחִים כֻּלָּם יָמִיתִים. כִּי בְטֵל כֹּחַם בַּחֲרָף וְהֵם אִזּוּ בְּבְחִינַת מִיתָה. וְכִשְׁבָּא הַקֵּיץ כֻּלָּם נִתְעוֹרְרִים וְחַיִּים וְאִזּוּ טוֹב וַיִּפֶּה מְאֹד בְּשִׁוְעָאִים לְשׁוֹחַ בַּשָּׂדֶה 'שִׁיחָה – זֹה תִּפְלָה' וְתַחֲנִנָּה וְתַשׁוּקָה וְגַעְגּוּעִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאִזּוּ כָּל שִׁיחַ וְשִׁיחַ הַשָּׂדֶה הַמַּתְחִילִים לְחַיּוֹת וְלַצְּמֹחַ אִזּוּ, כֻּלָּם נִכְסָפִים וְנִבְלָלִים בְּתוֹךְ שִׁיחָתוֹ וְתִפְלָתוֹ. וְהָאֲרִיךְ אִזּוּ בְּשִׁיחָה נִפְלְאָה בְּעֲנִין זֶה. וְעוֹד בְּשָׂאֵר עֲנִינִים:

שיחות הר"ן צח

עמוד זה נתרם לזכות
הר"ר מנחם בן נחמה הי"ו

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טוֹעֲמִיָּה

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְעַנְיָן הַרְמַב"ם הַקְּדוֹשׁ זִיע"א:

אִז מְשִׁיחַ וְוַעֲט קוֹמְעַן וְוַעֲט

זִיין טֵאָקַע אַזוֹי ווי עַר

עַר וְוַעֲט אַרוֹיִם נְעַמְעַן

דַּעַם 'יֵד' און פֶּסֶק'עֲנַעַן

אַזוֹי ווי עַר

אַבַּעַר אַנְטֵקֶעֶגֶן חֶקִירוֹת

אַיז נִישַׁט אַזוֹי

∞ תרגום ∞

כְּשֶׁמְשִׁיחַ יבוא יִפְסְקוּ הַלְכָּה כְּמוֹתוֹ

מְשִׁיחַ יוציא אֶת סֵפֶר הַיָּד הַחֲזוּקָה וַיִּפְסֹק מִשָּׁם הַלְכָּה
כְּדַעַת הַרְמַב"ם

אַבְּל לְעַנְיָן חֶקִירוֹת אֵינּוּ כֵּן

שיח שרפי קודש החדש ח"ג תתק"ט

זמני שבת קודש פרשת ויקרא

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	5:15	5:14	5:31	5:14	5:24	5:13	5:49	6:46
שקיעה ערב שב"ק	5:55	5:54	5:53	5:54	5:54	5:53	6:11	7:08
חצות הלילה	12:17	12:18	12:19	12:17	12:18	12:17	12:46	1:38
עלות השחר	4:30	4:31	4:31	4:28	4:30	4:28	4:26	5:36
עטיפת הטלית	4:52	4:53	4:53	4:50	4:53	4:51	4:55	6:01
נין החמה	5:42	5:43	5:43	5:41	5:43	5:41	6:00	6:58
סוף זמן קר"ש מג"א	7:57	7:58	7:58	7:56	7:58	7:56	8:02	9:07
חצות היום	11:46	11:47	11:48	11:45	11:47	11:46	12:06	1:03
שקיעה שב"ק	5:55	5:54	5:53	5:55	5:54	5:54	6:13	7:09
צאת השבת	6:28	6:29	6:29	6:28	6:29	6:28	7:00	8:21
צאה"ש 72 דק'	7:08	7:07	7:06	7:07	7:07	7:07	7:25	

כללים: הדלקת נירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין ע"פ 30 דק', בב"ב והו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול'ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סוף זמן קר"ש מג"א 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450

עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת צו

שבת קודש	יום שישי	יום חמישי	יום רביעי	יום שלישי	יום שני	יום ראשון	
ב:	ב.	א:	א.	קכב:	קכב.	קכא:	עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן ח"א \ ח"ב
סו	סה	סד	סג	סב	סא	ס	דף היומי ליקוטי הלכות ח"א
קט	קז	קה	קג	קא	צט	צז	שני עמודים ליקוטי תפלות ח"ב לפי מהדורת תורת הנצח
<p style="text-align: center;">תורה כ"ג – כ"ד תנינא</p> <p style="text-align: center;">בענין השמחה – מצוה גדולה להיות בשמחה</p>							התורה הזמנית